

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
12 У 11953/19
24.03.2023. године
БЕОГРАД

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Мире Стевић Капус, председника већа, Зоране Брајовић и Тамаре Брешковић Станишљевић, чланова већа, са судским саветником Сузаном Стојковић, као записничарем, одлучујући по тужби тужиоца АА из ..., ... поднетој против туженог Министарства унутрашњих послова, Дирекција полиције, Управа за управне послове, Београд, ул. Кнеза Милоша број 101-103, ради поништаја решења туженог органа под 03.6 бројем 210-1-542/17-3 од 06.05.2019. године, у предмету одузимања оружја, у нејавној седници већа одржаној 24.03.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Министарства унутрашњих послова, Дирекција полиције, Управа за управне послове, под 03.6 бројем 210-1-542/17-3 од 06.05.2019. године, и предмет **ВРАЋА** туженом органу на поновно одлучивање.

Образложење

Оспореним решењем, одбија се жалба тужиоца, поднета против решења Полицијске управе у Ваљеву, ПС Осечина, број 210-5-5/13-4 од 13.02.2019. године као неоснована. Ожалбеним решењем у ставу 1. диспозитива дозвољава се понављање поступка број 210-5-5/13, на основу захтева за понављање поступка број 03/18/9-1273 од дана 19.04.2017. године, који је поднет од стране АА, овде тужиоца; у ставу 2. диспозитива поништава се решење Полицијске управе Ваљево, Полицијске станице Осечина 03/33/13 број 210-5-5/13 од 27.07.2015. године из разлога јер је Врховни касациони суд у Београду пресудом број Кзз 684/2015 од 01.09.2015. године укинуо у целости правноснажне пресуде Основног суда у Ваљеву К 535/14 од 20.02.2015. године и Вишег суда у Ваљеву Кж1 94/15 од 06.05.2015. године и предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење. Пресудом Основног суда у Ваљеву К.бр.751/16, која је постала правноснажна 06.03.2017. године, обустављен је кривични поступак

због наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења; у ставу 3. диспозитива се од тужиоца одузимају оружни листови број ..., и ..., као и ловачки карабин, марке “Црвена застава М-59”, кал. 7,62 мм, фабр броја ..., ловачки карабин марке “Застава” модел М-48, кал. 8Х57мм, фабрички број ... и ловачка пушка марке “ИЖ”, модел “ИЖ-12”, кал. 16 мм, фабр.број ... на које оружни листови гласе (став трећи диспозитива); налаже се тужиоцу да у року од годину дана од дана правноснажности овог решења, отуђи или онеспособи оружје наведено у ставу 1. изреке овог решења. У противном одузето оружје постаје власништво Републике Србије, са напоменом да жалба не одлаже извршење решења (став 4. диспозитива).

Тужбом поднетом Управном суда дана 24.07.2019. године, уређеном по налогу суда, поднеском од 12.08.2019. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа, наводећи да је засновано на слободној оцени доказа и овлашћења. Указао је да је став 3. изреке првостепеног решења заснован на ставу да је тужилац наводно престао да испуњава услов из чл. 11. тачка 6. Закона о оружју и муницији, а при том није наведено ко је и на који начин утврдио неиспуњавање овог услова везаног за безбедносно - оперативну проверу. Додао је да се у образложењу првостепеног решења наводи да је провера учињена “оперативним радом припадника Министарства за којима није престала потреба за коришћењем”, али да таква провера никада није вршена, а уколико је и вршена, вршена је без знања тужиоца, тенденциозно и на очигледну штету тужиоца. Навео је да услед овакве повреде у ставу 3. изреке првостепеног решења, следи да је и став 4. изреке незаконит, па је предложио да суд усвоји тужбени захтев у целости, оспорено решење поништи и обустави даљи поступак према тужиоцу или да оспорено решење поништи и предмет врати на поновно поступање.

Тужени орган је у одговору на тужбу навео да су тужиоцу одузети оружни листови и оружје на основу члана 28. став 2, у вези са чланом 11. став 1. тачка 6. Закона о оружју и муницији, из разлога што је безбедносно-оперативном провером утврђено да постоје чињенице и подаци који указују на то да ће тужилац својим понашањем представљати опасност по себе или друге и јавни ред и мир. Истакао је да тужилац у тужби није изнео нити учинио вероватним нове чињенице и околности у односу на оне које су изнете у жалби, а које би довеле до другачијег решења у конкретној управној ствари, те сматра да нема основа да се поништи оспорено решење. Предлаже да се тужба одбије као неоснована.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредбама члана 33. ст. 2. и 3. Закона о управним споровима („Службени гласник РС”, број 111/09), будући да је предмет спора такав да не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Из списка предмета произлази да је тужилац дана 19.04.2017. године поднео захтев за понављање поступка окончаног првостепеним решењем број 210-5-5/13 од 27.07.2015. године, којим је тужиоцу одузето предметно оружје и оружни листови на основу правноснажне пресуде Основног суда у Ваљеву К. бр. 535/14 од 20.02.2015. године којим је осуђен на казну затвора у трајању од 6 месеци условно на 2 године за кривично дело незаконит лов уз меру безбедности одузимање предмета – оружја. Предлог је поднет јер је наведена пресуда Основног суда у Ваљеву укинута

пресудом Врховног касационог суда КЗЗ. 684/2015 од 01.09.2015. године, па је у поновном поступку Основни суд у Ваљеу донео пресуду К. 452/15 од 04.07.2016. године којом је тужилац ослобођен оптужбе за наведено кривично дело, а која је укинута решењем Вишег суда у Ваљеу КЖ.1 394/16 од 30.11.2016. године. Решењем Основног суда у Ваљеу К. 751/16 од 23.02.2017. године (правноснажно 06.03.2017. године) је обустављен поступак против тужиоца због настанка апсолутне застарелости кривичног гоњења за кривично дело за које је био оптужен. Првостепеним закључком 210-5-5/13-1 од 17.05.2017. године одбачен је предлог за понављање поступка као неблаговремен, али је по жалби тужиоца поништен другостепеним решењем број 210-1-542/17 од 04.08.2017. године. Новим првостепеним решењем 03/18/9 бр. 210-5-5/2013 од 29.12.2017. године поново је одузето од тужиоца исто оружје, које је по жалби тужиоца поништено другостепеним решењем 03/9 број 210-1-542/17/1 од 23.02.2018. године и предмет је враћен првостепеном органу на поновни поступак. У поновном поступку, поступајући по предлогу тужиоца за понављање поступка, донето је ново првостепено решење 03/18/9 бр. 210-5-5/2013 од 06.06.2018. године којим је поново одузето исто оружје од тужиоца које је по жалби тужиоца поништено другостепеним решењем број 201-1-542/17-2 од 13.08.2018. године и предмет враћен првостепеном органу на поновни поступак. У поновљеном поступку првостепени орган је утврдио да су се стекли услови за понављање поступка у предмету одузимања оружја од тужиоца, па је током поновног поступка тужиоцу дата могућност учествовања у поступку, који је дана 11.12.2018. године дао изјаву на записник о саслушању странке у вези одузимања оружја. Даље је утврђено да је тужилац престао да испуњава услов из члана 11. став 1. тачка 6. Закона о оружју и муницији (“Сл. гласник РС”, бр. 20/2015), руководећи се оценом чињеница и података који су утврђени проверама и оперативним радом припадника овог Министарства за којима није престала потреба за коришћењем, сходно члану 102. Закона о полицији (“Сл. гласник РС”, бр. 6/2016 и 24/2018), чл. 6. и 30. Закона о евиденцијама и обради података у области унутрашњих послова (“Сл. гласник РС”, бр. 24/2018), на основу чега је дозвољено понављање поступка, док је с позивом на члан 28. став 5. Закона о оружју и муницији наложено тужиоцу да предметно оружје отуђи или онеспособи, јер у противном постаје власништво Р. Србије.

Дана 25.02.2019. године, тужилац је изјавио жалбу против става 3. и 4. диспозитива првостепеног решења од 13.02.2019. године, са предлогом да се жалба усвоји у целости и побијано решење у ставу 3. и 4. изреке укине и врати првостепеном органу на поновно одлучивање. У поступку по жалби, тужени орган се у уводу оспореног решења позвао на члан 136. и 167. Закона о општем управном поступку (“Сл. гласник РС”, бр. 18/2016 и 95/18) и члан 9. Закона о оружју и муницији (“Сл. гласник РС”, бр. 20/15 и 10/19) наводећи да је решавао по жалби тужиоца у предмету одузимања оружја.

Чланом 141. став 2. Закона о општем управном поступку прописано је да увод решења, између осталог садржи пропис о надлежности органа који доноси решење, број и датум решења. Ставом 3. истог члана закона је између осталог, прописано да диспозитив садржи кратку и јасну одлуку.

Како у уводу оспореног решења није наведен број и датум првостепеног решења у односу на које је тужилац изјавио жалбу, док је у диспозитиву наведено да се жалба тужиоца одбија у односу на првостепено решење број 210-5-5/13-4 од 13.02.2019. године као неоснована, иако је тужилац жалбом тражио поништај наведеног првостепеног решења само у ставу 3. и 4. диспозитива, што је морало да се

наведе и у диспозитиву, Управни суд налази да је оспорено решење донето уз повреду чл. 141. став 2. и 3. а у вези члана 168. став 1. ЗУП-а, којим је прописано да другостепени орган испитује побијано решење у границама жалбеног захтева, а што је све од утицаја на правилно решавање ове управне ствари. Поред наведеног неправилно је позивање туженог органа у уводу оспореног решења на одредбу чл. 9. Закона о оружју и муницији, јер том одредбом није прописана надлежност туженог органа да одлучује као другостепени орган у жалбеном поступку против првостепеног решења.

Управни суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени услови да суд донесе пресуду у спору пуне јурисдикције у смислу чл. 43. став 1. ЗУС-а, јер је оспорено решење донето уз напред наведене повреде правила поступка, које ће тужени отклонити у поновном поступку одлучивања по жалби тужиоца.

Налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је одлучио као у диспозитиву ове пресуде, на основу одредбе члана 40. став 2. и одредбе члана 42. став 1. Закона о управним споровима, с тим што је тужени орган везани примедбама суда изнетим у овој пресуди у складу са одредбом члана 69. став 2. истог закона.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 24.03.2023. године, 12 У 11953/19

Записничар,
Сузана Стојковић,с.р.

Председник већа - судија
Мира Стевић Капус,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЈЈ